

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra ET HJERTES GAADE

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr03val-shoot-idm140679262866416/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

ikke er nogen raa Philister, at jeg kunde spadse og taale en Spads; hun saae, at jeg dandsede passabelt, og saa — naar vi ikke dandsede, saa talede vi sammen. Ja hør, veed Du hvad,« vedblev den unge Mand, idet han med Selvtilfredshed saae ned ad sin kraftige, elastiske Figur, »hun kunde sgu godt lide mig, den lille Grevinde!«

»Hvordan dandser hun?« spurgte den Yngre.

»Hvordan hun dandser? som — som — ja, hendes hele Væsen er Musik, enhver Bevægelse af hendes Hoved, hendes Arm, hendes Fod er Dands; og naar hun temmelig bittert gjør Nar af vore jammerlige Danserinder derinde i Byen, saa gjør hun det med fuldkommen Ret. Overhovedet maa jeg sige Dig, at hun har Ret, hun er selv en Berettigelse og det er en Umulighed, at hun nogensinde kan have Uret!«

»Aa, Du er jo halvgal!«

»Ikke saa halvgal endda! Jeg vilde ønske, at Du selv — dog nei, det vilde jeg ikke ønske; thi der hører et stærkere Hoved og Hjerte, end Dit er, til at holde en saadan Kamp ud. Nei, hold Du Dig til Din Tante, vor naadige Mama derhjemme!«

»Lad Du min Tante være den, hun er. Det er saamæn en forstandig Kone, og der er Mange, som finde hende smuk endnu!«

»Ja, Du f. Ex. men det er da nok ogsaa paa Familiens Vegne. Forstandig? aa ja, naar hun bare ikke prædikede saa meget for sine Børn, istedetfor at opdrage dem. De søde, velsignede Unger! jeg elsker dem netop, fordi de ere saa allerkjærest uartige imellem, og jeg kunde ærgre mig sort, naar jeg tænker paa, at hun ved sine lange Taler maaskee kan fordærve mig dem og gjøre dem satte og gamle.